

ΕΤΟΣ 52ον

11 Ἀπριλίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (2654)

«Νῦν πάντα πεπληρώται φωτός...»

*«Ὅσοι δέ ἔλαβον αὐτόν ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι»*

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Ἐορτάζει ὅλη ἡ φύση, συμμετέχει ὅλη ἡ δημιουργία στό φῶς τῆς Ἀναστάσεως καί ὁ λαός ξεκύνεται μέ τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως νά καίει στό πλυνάρι τῆς υπάρξεώς του στούς δρόμους, στούς ἀγρούς, μεταφέρει τό φῶς στό σπίτι του, τήν κατ' οἶκον ἐκκλησίαν του. Ὁ Ἀναστάς Χριστός εἶναι «τό Φῶς τοῦ κόσμου». Στή χαρά αὐτή «εἰσέληθετε πάντες». Γιατί ὁ Κύριος «δέχεται τόν ἔσχατον καθάπερ καί τόν πρῶτον... καί τόν ὕστερον ἐλεεῖ καί τόν πρῶτον θεραπεύει. Κάκεινω δίδωσι καί τούτω χαρίζεται. Καί τά ἔργα δέχεται καί τήν γνώμην ἀσπάζεται, καί τήν πράξιν τιμᾷ καί τήν πρόθεσιν ἐπαινεῖ...» (Κατηχητικός Λόγος ἀγ. Ἰωάννου Χρυσσοστόμου). Γνωρίζουμε πιά τό μυστήριο τοῦ ζωοδότου θανάτου τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἄδης πατήθηκε. Ὁ θάνατος νικήθηκε.

Τό Φῶς τῆς Ἀναστάσεως

Ἴσως, αὔριο, ἡ καθημερινότητα νά μή μᾶς ἀφήσει νά καταλάβουμε τί ἔγινε τίς ἡμέρες αὐτές. Τό ἀναστάσιμο φῶς θά μεταφερθεῖ μέ τίς λαμπάδες πού θά φέρουν στά χέρια τους τά παιδιά μας. Στολισμένες ὁμως, σέ κάποιες περιπτώσεις, μέ τόν πόνο καί τή βία. Ὁ θάνατος νικήθηκε καί ἐμεῖς θά ἐπιμένουμε νά κρατᾶμε κι αὐτή τή στιγμή στά χέρια μας τόν ἴδιο τό θάνατο. Ἐάν μέ ρωτήσετε τί θά γίνει, δέν ἔχω ἀπάντηση νά σᾶς δώσω. Ὁ Θεός γνωρίζει. Ἀλλᾶ ἂν ἐπιμένετε νά σᾶς δώσω ἕνα ἀπειροελάχιστο δεῖγμα τοῦ τρόπου καί τοῦ μέσου γιά νά νικήσουμε τό θάνατο, θά μοῦ ἐπιτρέψετε νά δανεισῶ ἕνα μικρό κομμάτι τοῦ Ντοστογιέφσκυ ἀπό τό ἀριστούργημά του «ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΑΖΩΦ».

Ἡ ἱστορία

Κάποτε ζοῦσε μιά κακιά γυναίκα. Πέθανε χωρίς νά κάνει κάποιο καλό καί οἱ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. α' 1-17)

Ὁ Χριστός, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸ

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

διάβολοι τὴν πέταξαν στὴ φλογισμένη λίμνη. Ὁ φύλακας ἀγγελὸς τῆς ὁμῶς προσπάθησε νὰ θυμηθεῖ κάποια καλοσύνη τῆς γιὰ νὰ τὴ βοηθήσει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Θυμήθηκε καὶ τὸ 'πε στό Θεό, ὅτι κάποτε αὐτὴ ἐβγάλε ἀπὸ τὸ περιβόλι τῆς ἕνα φρέσκο κρεμμυδάκι καὶ τὸ 'δωσε σέ μιά ζητιάνα. Ὁ Θεὸς τοῦ ἀπάντησε τότε: «Πάρε τὸ ἴδιο κρεμμυδάκι καὶ πήγαινε πάνω ἀπὸ τὴ λίμνη. Βάστα το ἀπὸ τὴ μιά ἄκρη καὶ ἂν πιαστεῖ ἀπὸ τὴν ἄλληλη τότε τράβα τὴν. Ἐάν τὰ καταφέρει, ἄς πάει στὸν Παράδεισο. Ὅμως ἂν σπάσει τὸ κρεμμυδάκι, θὰ πεῖ πὼς καλὰ εἶναι κεῖ πού εἶναι». Ἐτρεξε ὁ ἀγγελὸς στὴ γυναίκα καὶ τῆς ἔλεγε: «Πιάσου, γερά ἀπὸ τὸ κρεμμυδάκι καὶ γὼ θὰ σέ τραβήξω». Κι ἄρχισε νὰ τὴν τραβάει προσεχτικά. Τὴν εἶχε βγάλη ὀλάκερη σχεδὸν ἀπ' τὴ λίμνη, μὰ μόλις εἶδαν οἱ ἄλλοι ἁμαρτωλοὶ πὼς τὴ τραβᾶνε ἔξω, γαντζώθηκαν ὅλοι πάνω τῆς γιὰ νὰ βγοῦν καὶ αὐτοὶ μαζί τῆς. Μὰ ἡ γυναίκα ἦταν κακιὰ, μέγαιρα σωστή, κι ἄρχισε νὰ τοὺς κλωτσάει φωνάζοντας: «Ἐμένα, ἐμένα θέλουν νὰ βγάλουν κι ὄχι ἐσᾶς. Δικό μου εἶναι τὸ κρεμμυδάκι κι ὄχι δικό σας». Μόλις τὸ 'πε αὐτό, τὸ κρεμμυδάκι ἔσπασε. Κι αὐτὴ ξανάπεσε στὴ λίμνη... Κι ὁ ἀγγελὸς ἔβαλε τὰ κλήματα κι ἔφυγε!».

Σᾶς ἀνέφερα τὸ διήγημα αὐτὸ γιὰ νὰ τὸ συμπληρώσω μὲ μιά φράση τοῦ ἁγίου Γρηγορίου: «Ἀπέθανεν, ἵνα σώσῃ, ἀνῆλθεν, ἵν' ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτὸν κάτω κειμένους ἐν τῷ τῆς ἁμαρτίας πτώματι...». Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἀνέ-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐν ἀρχῇ ὑπῆρχεν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦτο πρὸς τὸν Θεόν καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος. Αὐτὸς ὑπῆρχε ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Ὅλα ἐγίναν δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς αὐτὸν τίποτε δέν ἐγινε ἀπὸ ὅσα ἔχουν γίνοι. Μέσα εἰς αὐτὸν ὑπῆρχε ζωὴ καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς φωτίζει εἰς τὸ σκοτάδι ἀλλὰ τὸ σκοτάδι δέν τὸ κατενίκησε. Παρουσιάσθηκε κάποιος ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἦτο Ἰωάννης. Αὐτὸς ἦλθε χάριν μαρτυρίας, νά μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νά πιστέψουν ὅλοι δι' αὐτοῦ. Δέν ἦτο ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλὰ ἦλθε νά μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς. Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον, ἦρχετο εἰς τὸν κόσμον. Εἰς τὸν κόσμον ἦτο καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγινε ἀλλ' ὁ κόσμος δέν τὸν ἀνεγνώρισε. Εἰς τοὺς δικούς του ἦλθε ἀλλ' οἱ δικοὶ του δέν τὸν ἐδέχθησαν. **Εἰς ὅσους ὁμως τὸν ἐδέχθησαν, ἔδωκε ἐξουσίαν νά γίνουν παιδιὰ τοῦ Θεοῦ**, εἰς ἐκείνους δηλαδὴ πού πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομά του, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἀπὸ αἵματα οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα σαρκὸς οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα ἀνδρὸς ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεόν ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος ἐσαρκώθηκε καὶ ἔμεινε μεταξύ μας καὶ εἶδαμε τὴν δόξαν του, μίαν δόξαν πού ἔχει ἕνας μονογενὴς Υἱὸς ἀπὸ τὸν Πατέρα, γεμᾶτος χάριν καὶ ἀλήθειαν. Ὁ Ἰωάννης μαρτυρεῖ δι' αὐτὸν καὶ ἐφώναζε, “Αὐτὸς εἶναι διὰ τὸν ὁποῖον εἶπα, Ἐκεῖνος, πού ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ ἐμέ, εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ἐμέ, διότι ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ ἐμέ”. Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐπήραμε ὅλοι ἐμεῖς τὴν μίαν χάριν κατόπιν τῆς ἄλλης· διότι ὁ νόμος ἐδόθηκε διὰ τοῦ Μωϋσέως· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἦλθαν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀνωτιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

βηκε στοὺς οὐρανοὺς γιὰ νά μᾶς ἐλκύσει κοντά Του μέ «ἕνα ἀπλό κρεμμυδάκι». Ἐπάνω του κρέμεται ὅλη ἡ ἀνθρώπινη ἀμαρτία μας καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ περίοδος μᾶς δίδαξε ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ὑπέστη τὸ θάνατο γιὰ ὅλους μας μέχρι τὸ τέλος. Συμμετοχὴ ἢ ἀπόρριψη; Στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πού τὴ βεβαιότητά της μᾶς ἀναγγέλλει ἡ Ἀνάσταση, ἢ μοιράζεσαι τὸ κρεμμυδάκι πού σου δίνει ὁ Θεὸς μέ τοὺς ἀλλοίους ἢ τραβᾷς τὴν ὁδὸ τῆς ἀπωλείας. ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ἀδελφοί.

† Ὁ Φ.Ἀ.

11 Ἀπριλίου 2004: Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου († 92), Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.
Ἦχος: -- Ἐωθινόν: -- Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Ἀπριλίου, Τοῦ Θωμᾶ (Τοῦ Ἀντίπασχα).
Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ' 19-31.

ΣΤΟ ΑΓΙΟ ΠΑΣΧΑ

Είδες ότι ο σατανᾶς νικήθηκε με τὰ ἴδια μέσα πού νίκησε κι ἐμᾶς; Κοντά στό δέντρο πολέμησε καί νίκησε τόν Ἀδάμ ὁ διάβολος, κοντά στό σταυρό κατανίκησε τόν διάβολο ὁ Χριστός. Ἐκεῖνο τό ξύλο ἔστειλε στον ἄδη ἀκόμη καί τούς νεκρούς. Τό πρῶτο ἔκρυβε τόν νικημένο, γιατί ἦταν αἰχμάλωτος καί γυμνός, τό δεύτερο ἔδειχνε σ' ὅλους γυμνό τό νικητή, καρφωμένο ψηλά. Ὁ πρῶτος θάνατος τοῦ Ἀδάμ, καταδίκασε στήν ἴδια τιμωρία κι ὅσους ζήσανε μετά ἀπ' αὐτόν, ὁ δεύτερος θάνατος, τοῦ Χριστοῦ, ἀνέστησε πραγματικά κι ἐκείνους πού ζήσανε πρὶν ἀπό Ἐκεῖνον. «Ποιός μπορεῖ νά περιγράψει τή δύναμη τοῦ Κυρίου καί νά κάνει ἀκουστούς τούς ὕμνους πού Τοῦ ταιριάζουν;». Ἀπό θνητοί γίναμε ἀθάνατοι, ἀπό νεκροί ἀναστηθήκαμε, ἀπό νικημένοι γίναμε νικητές. Αὐτά εἶναι τὰ κατορθώματα τοῦ σταυροῦ, αὐτά εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀπόδειξη γιά τήν Ἀνάσταση.

Σήμερα λοιπόν ὁ Χριστός ἐλευθέρωσε τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν καταδυναστεία τοῦ διαβόλου καί τόν ἐπανάφερε στήν προηγούμενη καλή κατάστασή του. Ὅταν λοιπόν βλέπω ὅτι ἡ ἀπαρχή μας, ὁ Χριστός, νίκησε κατὰ κράτος τόν θάνατο, δέν φοβᾶμαι πλέον, δέν μέ τρομάζει ὁ πόλεμος τοῦ διαβόλου. Οὔτε δίνω πιά σημασία στή δική μου ἀδυναμία, ἀλλά ἔχω στό νοῦ μου τήν ἀνέκφραστη δύναμη Ἐκείνου πού πρόκειται νά μέ βοηθήσει. Γιατί Ἐκεῖνος πού νίκησε τό θάνατο καί τοῦ ἀφαίρεσε ὅλη του τή δύναμη, τί δέν θά πράξει ἀπό δῶ καί πέρα γιά τό ὅμοιο μ' Ἐκεῖνον ἀνθρώπινο γένος, ἀφοῦ καταδέχτηκε ἀπό τή μεγάλη Του φιλανθρωπία νά λάβει ἀνθρώπινη μορφή καί μ' αὐτήν νά παλέψει μέ τόν διάβολο;

(Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀπό τό βιβλίο τῶν Ἐκδόσεων μας ΟΜΙΛΙΕΣ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροσταεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἱεραίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ἐπί τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>